

Вързаното Куче.

Гостинникътъ въ едно село испращалъ веднажъ едного отъ гоститѣ си за да му покаже пътьтъ, а въ сѣщото врѣме нѣколко дѣца, които отивали на училището, спрѣли ся та ся загледали о чужденеца. А като были вратѣта на гостинницѣтъ отворены, искача на гостинника кучето и срѣвава едно отъ дѣцата, тѣй щото едвамъ можѣ гостинникътъ да го отърве испохапано и раскървавено. “За чудо ми е, реклѣ гостинникътъ, това що видѣхъ да стаяхъ; кучето ми не е таквозъ нѣкое, и никога не е ухапвало никого, що бѣ това сега отъ него и азъ не знаѣхъ!

— Азъ да ти кажѣ, реклѣ единъ отъ съседитѣ му, що были наискачали и тѣ на пътьтъ, като чули че испищяло дѣте-то. Туй не разумно дѣте, много пѣтя съмъ го виждалъ, като отива или като ся враща отъ училището, да иде на плетѣтъ да дразне кучето и да го рѣга съ тоягъ прѣзъ плетѣтъ като е вързано. Много пѣтя съмъ му казвалъ, бе не закачай кучето ще си намѣришь нѣкога бѣлѣтъ, а то не слушаше, и ми ся юдеше. Ето се-